

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a Olgy Stránské v právní věci žalobce: **T. R.**, bytem L. 69, L. n. V., proti žalovanému: **Krajský soud v Praze**, se sídlem náměstí Kinských 5, Praha, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného,

t a k t o :

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce doručil dne 13. 3. 2017 Krajskému soudu v Praze žalobu, kterou se domáhal, aby soud „*vyslovil zákaz správnímu orgánu – Krajskému soudu v Praze a Vrchnímu soudu v Praze, aby v porušování práva pokračoval, a přikázal mu, aby obnovil stav, který tu byl před jeho zásahem, nebo že provedený zásah byl nezákonný*“. Svůj návrh po skutkové stránce odůvodnil místy obtížně srozumitelným výčtem jednotlivých nezákonností, k nimž došlo ve věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. KSPH 64 INS 4303/2016 (insolvenční řízení na majetek úpadce J. R.) a dále v řízeních vedených u Okresního soudu Praha-západ, Obvodního soudu pro Prahu 8 a Obvodního soudu pro Prahu 4. Zásah odpůrce týkající se insolvenčního řízení spočívá v nezákonně vydané vyhlášce ze dne 24. 2. 2016 o zahájení insolvenčního řízení, opatření předsedy Krajského soudu v Praze ze dne 19. 8. 2016 o ustanovení JUDr. Kamila Andrée insolvenčním správcem, nedostatečném poučení ze strany insolvenčního soudu a insolvenčního správce o právu uplatnit námitku podjatosti, místní a věcné nepřilůžnosti, neodročení jednání nařízeného na den 23. 11. 2016, ačkoliv se žalobce z jednání ze zdravotních důvodů omluvil a požádal o odročení. V souvislosti s tímto jednáním pak žalobce namítá, že protokol o jednání není podepsán soudcem, takže se ho soudce patrně vůbec neúčastnil, z jednání nebyla pořízena nahrávka (omluva technickými důvody nemůže obstát). Žalobce namítl podjatost a místní nepřilůžnost soudu, ovšem nikoliv ve vztahu k projednávané žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, nýbrž ve vztahu k insolvenčnímu řízení vedenému pod sp. zn. KSPH 64 INS 4303/2016.

Soud se musel v první řadě zabývat tím, zda jsou splněny podmínky řízení, tedy především zda má pravomoc projednat v soudním řízení správním podanou žalobu. Soud při posuzování této otázky vyšel ze skutečnosti, že žalobou je napaden postup žalovaného Krajského soudu v Praze při výkonu jeho rozhodovací činnosti v rámci řízení vedeného dle zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon). V rámci této své činnosti sice vystupuje žalovaný jako orgán veřejné moci, ovšem jako soud ve funkčním slova smyslu, nikoliv jako správní orgán. To platí i ve vztahu k opatření předsedy krajského soudu o ustanovení insolvenčního správce, které má „správně-soudní“ povahu a není aktem

vydaným v oblasti veřejné správy (k tomu podrobně viz usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 19. 12. 2016, čj. 45 A 70/2016 - 41).

Ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon (§ 2 s. ř. s.). Soudy ve správním soudnictví rozhodují o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu, přičemž správním orgánem se rozumí orgán moci výkonné, orgán územního samosprávného celku, jakož i fyzická nebo právnická osoba nebo jiný orgán, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy [§ 4 odst. 1 písm. c) a a) s. ř. s.].

Soud není při výkonu vlastní rozhodovací činnosti dle insolvenčního zákona orgánem moci výkonné ani jiným orgánem, jemuž by bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech osob v oblasti veřejné správy. To platí i pro činnost předsedy soudu ve věci ustanovování insolvenčních správců, která není výkonem veřejné správy. Správní soudy tedy nemají pravomoc k projednání žaloby na ochranu před nezákonným zásahem, která nesměřuje proti správnímu orgánu (ve funkčním slova smyslu) a jejímž předmětem není zásah, jehož se měl správní orgán dopustit při výkonu veřejné správy. V projednávané věci není splněna ani jedna z těchto podmínek.

Soud proto žalobu odmítl pro neodstranitelný nedostatek podmínek řízení (nedostatek pravomoci) podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Odmítnutím žaloby řízení končí, takže soud již pro nadbytečnost nerozhodoval o žádosti žalobce o osvobození od soudních poplatků a o návrhu na ustanovení zástupce.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., podle nějž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Závěrem soud doplňuje, že nepřehlédl, že žalovaným je Krajský soud v Praze, tedy tentýž soud. Neshledal nicméně důvody pro předložení věci Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o vyloučení všech specializovaných senátů Krajského soudu v Praze z projednávání této věci a k přikázání věci jinému krajskému soudu dle § 9 odst. 1 s. ř. s. V dané věci je totiž zřejmé, že soudy ve správním soudnictví nemají pravomoc projednat žalobu žalobce, neboť se vůbec netýká výkonu veřejné správy. Bylo by tedy přepjatým formalismem postupovat dle § 8 odst. 3 a § 9 odst. 1 s. ř. s., což by ve svém důsledku vedlo jen k podstatnému prodloužení řízení. Soud přitom přihlédl i k tomu, že žalobce, ačkoliv žalobu podal ke Krajskému soudu v Praze, námitku podjatosti soudců tohoto soudu v žalobě nevznosl, byť tak v ostatních případech pravidelně činí. Námitku, že ve věci rozhodovali vyloučení soudci, bude moci žalobce případně uplatnit v rámci kasační stížnosti proti tomuto usnesení, práva žalobce tak jsou zachována.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve **lhůtě dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní

soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 15. března 2017

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Pavλίna Švejdová